

Міністерство освіти і науки України
Комітет з фізичного виховання і спорту МОН України
Сумська обласна державна адміністрація
Управління молоді та спорту Сумської обласної державної адміністрації
Національний університет фізичного виховання і спорту України
Тартуський університет (Естонія)
Сумський державний університет

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В СИСТЕМІ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ФАХІВЦІВ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ І СПОРТУ

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ
IV МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-МЕТОДИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
(Україна, Суми, 13–14 квітня 2017 року)

Суми
Сумський державний університет
2017

ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРІГАЮЧОГО СЕРЕДОВИЩА У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ

Король С. А., к.фіз.вих., ст. викл.; Карпенко Ю. І., студ.

Сумський державний університет

korol.svetlana.sumdu@gmail.com

Вступ. Нинішній стан здоров'я студентської молоді України залишається невтішним. Згідно отриманими даними Ю. М. Шкребтія (2010), 90 % студентів мають відхилення у стані здоров'я, а 30 % – перебувають на диспансерному обліку. Тому науковці продовжують пошук шляхів покращання здоров'я молодого покоління, один з яких є формування здоров'язберігаючого середовища освітнього закладу.

Мета: визначити сутність здоров'язберігаючого середовища та дослідити його складові в умовах ВНЗ.

Виклад матеріалу дослідження. На сьогодні «здоров'язберігаюче середовище освітнього закладу» трактується науковцями як сукупність управлінських, організаційних, навчально-виховних умов, що спрямовані на збереження, формування та зміцнення всіх видів здоров'я студентів (фізичного, психічного, духовного і соціального).

Здоров'язберігаюче середовище забезпечує усвідомлення усіх суб'єктів освітнього процесу цінностей здорового способу життя, збереження і зміцнення здоров'я, активність студентів щодо розвитку навичок культури здоров'я.

За О. Г. Марченко [2] методологію формування здоров'язбережувального освітнього середовища складає цілісний методологічний підхід в єдності акмеологічного, аксіологічного, валеологічного, компетентнісного, ресурсного аспектів. Акмеологічний підхід передбачає надбання наук про людину щодо єдності навчання, виховання та розвитку, надання можливостей для самореалізації особистості. Аксіологічний підхід спрямований на трансляцію та засвоєння студентами пріоритетних цінностей, пов'язаних із збереженням життя та зміцненням здоров'я. Валеологічний підхід

пов'язаний із упровадженням до освітнього процесу здоров'язбережувальних технологій (педагогічних, соціально-адаптованих, медично-гігієнічних, фізкультурно-оздоровчих, екологічних). Згідно компетентнісного підходу забезпечується формування в студентів ключових компетенцій щодо забезпечення життєздатності, збереження, зміцнення здоров'я, здорового способу життя. Ресурсний аспект забезпечує раціональне використання зовнішніх і внутрішніх ресурсів оздоровлення середовища ВНЗ. Структурними одиницями здоров'язберігаючого середовища виступають комунікативно-знаннєвий (знання, практичні вміння і навички зміцнення здоров'я), аксіологічно-мотиваційний (ціннісного ставлення та мотивація до збереження здоров'я, встановлення позитивних взаємовідносин у освітньому процесі), оздоровчо-діяльнісний (активна участь студентів у фізкультурно-оздоровчих заняттях і заходах), гносеологічно-розвивальний компоненти (предметно-природне оточення навчального закладу) [1].

Висновки. Одним із завдань сучасної вищої школи є формування здоров'язберігаючого середовища, що дозволить зберегти і зміцнити здоров'я студентів, формувати у них культуру здоров'я та навички здорового способу життя. Ефективність функціонування здоров'язберігаючого середовища можлива лише за умови забезпечення тісного взаємозв'язку всіх його структурних компонентів.

Література

1. Лісневська Н. В. Модель створення здоров'язберігаючого середовища в дошкільному навчальному закладі / Н. В. Лісневська // Педагогіка, психологія и социология : сб. 22 научных трудов SWorld. – Иваново : МАРКОВА АД, 2014. – Вып. 1. – Т. 15. – С. 56–62.

2. Марченко О. Г. Теоретико-методичні засади формування здоров'язберігаючого освітнього середовища у вищих військових навчальних закладах / О. Г. Марченко // Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка. – 2015. – Вип. 1 (79). – С.107–111.